



Forsikring & Pension

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Retsudvalget
L 101 - Bilag 2
Offentligt

Vores ref. LHA/hes

Journalnr. 1.3.4.2-003

Deres ref.

Dato 11.01.2007

Lov om ændring af forsikringsaftaleloven samt forskellige andre love (L 101)

Forsikring & Pension har noteret sig, at justitsministeren har fremsat L 101 lov om ændring af forsikringsaftaleloven samt forskellige andre love.

Lovforslaget bygger i vid udstrækning på Arvelovsudvalgets betænkning nr. 1473/2006. F&P har været repræsenteret i Arvelovsudvalget og har endvidere haft betænkningen i høring, men på en række områder afviger det fremsatte lovforslag fra det forslag, som indgik i Arvelovsudvalgets betænkning. F&P har i den anledning følgende principielle bemærkninger:

I modsætning til Arvelovsudvalgets forslag er renteforsikringer omfattet af reguleringsreglen i FAL § 104. I bemærkningerne anføres det, at renteforsikringer som altovervejende hovedregel ikke fører til urimeligheder, der kan bringe § 104 i anvendelse. Hvad angår livsbetingede renteforsikringer, der er betinget af, at medforsikrede er i live ved forsikringssummens udbetaling, må etablering af sådanne forsikringer som middel til spekulation mod de øvrige arvinger imidlertid betegnes som overordentligt risikobetonet. Dør medforsikrede før forsikringstage- ren, fører det til forsikringsydelsens bortfald. Etablering af store livsbetingede renteforsikringer, der er betinget af, at medforsikrede er i live ved forsikringssummens udbetaling, bør derfor uden videre kunne undtages fra reguleringsreglens anvendelsesområde.

Undtages de livsbetingede renteforsikringer ikke fra bestemmelsens anvendelsesområde, vil udbetaling til den, der har gjort indsigelse, medføre, at ydelsen skal konverteres til den, der har fået medhold i indsigelsen. Det vil være grundlæggende i strid med ordningens livsbetingede element at foretage en konvertering af den livsbetingede ydelse til den, der har fået medhold i indsigelsen.

I øvrigt skal F&P gøre opmærksom på, at reguleringsreglens anvendelse på renteforsikringer i nogle tilfælde vil føre til en række praktiske problemer:

1. Er den "indsigelsesberettigede" eksempelvis et barn på 25 år, giver det anledning til problemer i forhold til pensionsbeskatningsloven, hvis renteforsikringen kun delvist tilfalder

barnet. Den månedlige udbetaling til barnet skal afgiftsberigtiges med 40 pct. af hver eneste måneds udbetaling. Derudover skal der indeholdes boafgift af den månedlige udbetaling. Er den begunstigede eksempelvis en ægtefælle vil der skulle betales indkomstskat af de udbetalinger, der sker til denne. Håndteringen af den forskellige afgiftsmæssige behandling vil være ressourcekrævende for pensionselskaberne.

2. Muligheden for at kunne gøre indsigelse mod en renteforsikring vil principielt kunne medføre, at der kan spekuleres mod reglerne i pensionsbeskatningslovens afsnit I, hvorefter f.eks. en samleverpension alene kan omfatte én samlever, eller f.eks. reglen om, at det udelukkende er muligt at oprette børnepensioner til børn under 24 år. For eksempel kan det tænkes, at der oprettes en renteforsikring, som et barn over 24 år vil have mulighed for at gøre indsigelse imod. Det skal dog anføres, at spekulationsmuligheden i praksis formentlig ikke vil få stor betydning.

F&P har herudover en række tekniske bemærkninger til L 101. Bemærkninger, der bl.a. giver anledning til fortolkningstvivl. Bemærkningerne fremgår af vedlagte bilag.

F&P står til rådighed for en uddybning af de anførte bemærkninger.

Med venlig hilsen

f. Lene Harkes

Helle Sørensen

BILAG I - F&P's tekniske bemærkninger til L 101

Lovforslagets § 1, nr. 1 (FAL § 102)

Det fremgår af FAL § 102, stk. 3, at underretning til skifteretten skal ske "senest samtidig med underretning af begunstiget". Bestemmelsen tager ikke højde for den situation, hvor en begunstiget tager telefonisk kontakt med pensionsinstituttet, fordi vedkommende ved, at forsikringstager er død. Oplyser pensionsinstituttet om den kommende udbetaling skaber det usikkerhed om, hvordan underretningen af skifteretten vil kunne ske "senest samtidig med underretning af den begunstigede"? Dette taler for, at underretningen af skifteretten bør kunne ske "i umiddelbar forlængelse" af underretningen af den begunstigede.

Det anføres endvidere såvel i de almindelige som de specielle bemærkninger, at forsikringsselskabernes pligt til at underrette skifteretten om, hvem der er indsat som begunstiget alene gælder, hvis det er en dansk skifteret, der behandler dødsboet eller hvis boet efter en forsikringstager bosat i udlandet er blevet henvist til behandling ved en dansk skifteret. I sidstnævnte tilfælde rejser spørgsmålet sig, hvorledes forsikringsselskabet sikres oplysning om, hvilken skifteret, der behandler det henviste bo? Af hensyn til hurtig udbetaling til de efterladte, er det nødvendigt, at den rigtige skifteret hurtigt kan identificeres.

Lovforslagets § 1, nr. 3 (FAL § 104)

Hvad angår FAL § 104, stk. 2, findes det ikke tilstrækkeligt tydeligt at være præciseret i lovbemærkningerne, at hvorvidt en begunstigelse er urimelig eller ej, skal vurderes med udgangspunkt i, hvad der var rimeligt på indsættelsestidspunktet. Af litra 1-3 fremgår endvidere en række momenter, der skal lægges vægt på ved vurderingen af, om en disposition har været rimelig. Af bemærkningerne fremgår det dog, at en konkret vurdering vil kunne føre til et andet resultat. På et område, hvor kunderne forventer en helt håndfast rådgivning, er det u hensigtsmæssigt med for mange skøn.

Endvidere bør indsigelsesadgangen overvejes suppleret af eventuelle formkrav. F&P finder, at indsigelsen evt. bør meddeles skriftlig overfor selskabet, således at pensionsinstituttet kan være sikker på, at kunden ikke blot udtrykker ærgrelse under f.eks. en telefonsamtale.

Endelig fremgår det af bemærkningerne, jf. afsnit 2.2.3, at de "skattemæssige regler fører formentlig til, at der sjældent foretages indsættelse af begunstigede uden for denne kreds" (den kreds der henvises til, er kredsen af personer omfattet af pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 4, § 10, stk. 1, nr. 4, § 11 A, stk. 1, nr. 6 og § 12, stk. 1, nr. 4). Dette er misvisende, idet det ikke er sjældent, at der på pensionsordninger, der ikke er omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit. 1, sker indsættelse af de almenvelgørende foreninger og fonde som begunstigede. (vedrører § 104 - flyttes).

Lovforslagets § 1, nr. 5 (FAL § 105 a)

Såvel efter stk. 2 som stk. 3 er det uklart, hvor omfattende undersøgelsespligt pensionsinstituttet skal foretage for at kunne fastslå, at et samliv har været ægteskabslignende, således at pensionsinstituttet kan udbetale forsikringsydelsen med frigørende virkning.

Endvidere er det ikke klart, hvad der kræves af dokumentation for at fastslå, at de samlevende venter eller har ventet fælles barn.

Lovforslagets § 6, nr. 2 (Boafgiftslovens § 3)

Det er i bemærkninger anført, at begrundelsen for ikke at fritage ordninger, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, for boafgift, er, at der ikke betales afgift/indkomstskat af udbetalinger fra disse ordninger. Imidlertid bør disse ordninger som udgangspunkt ikke være underlagt pligt til at betale boafgift, idet der ikke er tale om arv, men derimod at den fraskilte eller fraseparerede ægtefælle har erhvervet ejendomsret til pensionsordningen på separations-/skilsmissetidspunktet. Udbetaling bør derfor være boafgiftspligtig - dette uanset ordningens skattemæssige behandling ved udbetaling.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne til bestemmelsen, at boafgiftsfritagelsen er betinget af, at det på forlangende skal kunne dokumenteres, at en ægtefælle er blevet indsat som uigenkaldeligt begunstiget senest i forbindelse med separationen eller skilsmissen. Det er uklart, hvem der kan forlange dokumentation herfor, og hvem der har pligt til at fremlægge beviser herfor.

* * *